

APOCALIPSI I REVELACIÓ A GAZA

Sota el foc, amb els combats i els enderrocs, la gent netejava els carrers, sembrava la terra, obria escoles i es celebraven casaments. Però per què són així?

L'última imatge que en tinc és el viatge amb cotxe per la carretera central de Saladí, entre cràters, edificis destruïts i columnes de fum. Travessant la Franja, des de la ciutat de Gaza, al nord, fins al pas de Rafah, al sud. Per la finestra veig que els agricultors continuen transportant verdura en els seus carros, que els venedors esperen els clients asseguts a les portes de les botigues i que els treballadors de la neteja agranen allò que queda dels carrers. "Si arriba la fi del món i estàs sembrant, continua sembrant" és una dita profètica coneguda arreu de Palestina.

Mentre al Sud del món les apocalipsis són el dia a dia, al Nord sembla que també preocupa acostar-se cap allà. Contra corrent, reflexionen Yayo Herrero i José Luis Vicente: "Als enderrocs sorgeixen també possibilitats de vida". Des d'ací podem intentar comprendre què significa sembrar i viure sota les pitjors condicions possibles. Preguntem-ho als nostres avis i àvies que van sobreviure a una guerra i una postguerra.

Un matí d'abril veig als camps de Khuza'a una jove parella amb la seua filleta. Seguen junts el blat. Amb els avis i les àvies, amb els germans i les germanes. Amb cosins i cosines, amb veïns i veïnes. Agenollats, treballen junts. Sobre els caps tronen avions de guerra. Més enllà de la tanca, els francotiradors els apunten. I a vegades desapareixen a matar. La família somriu, i sent pau, alegria i força. Quin secret hi ha en els seus cors que nosaltres desconecem?

Gaza és només una franja minúscula, un oasi al costat de la mar, un gueto en flames, un camp de concentració martiritzat. És la ciutat que Alexandre el Gran va conquerir i va destruir fa vint-i-quatre segles. Gaza, la que connecta Àfrica, Àsia i Europa. La terra en què la mare intenta protegir els fills, amagats dins de les entranyes. Perquè així la màquina de guerra guiada per intel·ligència artificial no puga localitzar-los. En les ruïnes ho han deixat escrit: mentre quedaran oliveres i timó, romandrem.

David Segarra

Fotografia portada: *The Sacred Palestinian Olive Tree*, 2024. © Aruallan / Hans Lucas Agency

NAIXEN OLIVERES A GAZA

**CENTRE CULTURAL LA NAU
SALA ACADÈMIA
UNIVERSITAT DE VALÈNCIA**

**EXPOSICIÓ
10.12.25—22.3.26**

**SHEPARD FAIREY, EMILY JACIR, MAJDI FATHI,
HAITHAM IMAD, ARUALLAN, SAM3, LAMIA ZIADÉ,
COMUNIDAD PALESTINA VALÈNCIA, BLU, ESCIF,
DANIEL MUÑOZ, SAHER ALGHORRA, BDS PV,
DAVID SEGARRA, FERMÍN JIMÉNEZ LANDA,
CENTRE DELÀS, WILFREDO PRIETO, BANKSY**

COMISSARIAT PER ESCIF I TERESA JUAN

Dimarts - dissabte, 10:00–14:00 h i 16:00–20:00 h
Diumenges i festius, 10:00–14:00 h. Entrada lliure

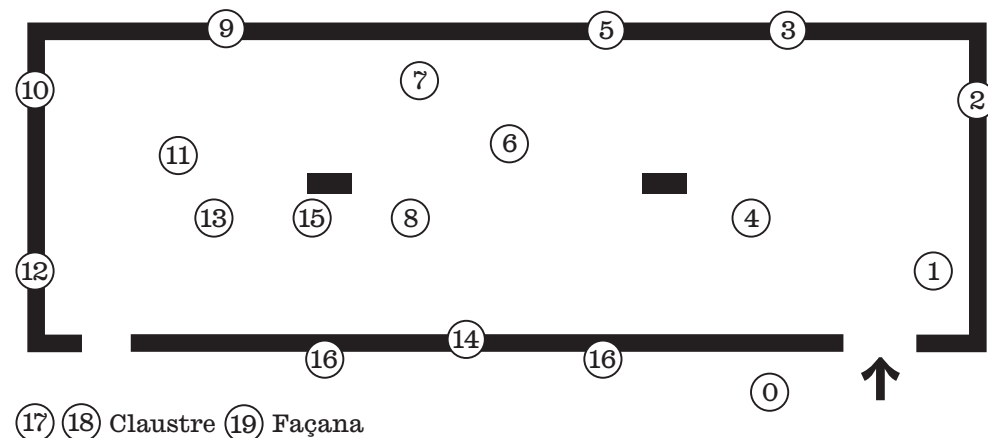
Visites comentades per l'equip curatorial:
<https://events.fundacio.es/o/143>

Les visites escolars i concertades per a grups s'han
de sol·licitar al correu: voluntariat.cultural@uv.es

Inscripcions gratuïtes

www.uv.es/cultura

PLA / OBRES

① Escif en col·laboració amb Banksy
<i>Axe</i>
2019	⑦ Fermín Jiménez Landa
<i>Infinito</i>
2025	⑭ Escif
<i>Nubes de otoño</i>
Sèrie de 25 peces
2022
② Wilfredo Prieto
<i>La noticia que no vende</i>
2016	⑧ Abdallah Al-Khatib
<i>Little Palestine (Diary of a Siege)</i>
Fragment
2021	⑮ BDS PV i Centre Delàs
<i>Checkpoint</i>
③ Blu
<i>Sin título</i>
2025	⑨ Emily Jacir
<i>Noi</i>
2021	⑯ Daniel Muñoz
<i>En algún lugar del texto</i>
Díptic
2025
④ Saher Alghorra
<i>Ruinas colaterales #1</i>
2025	⑩ Sam3
<i>Game Over</i>
2025	⑰ David Segarra
<i>Sorolla en Gaza</i>
2014
⑤ Escif
<i>Tatreez</i>
Sèrie de 5 peces
Confecció del brodat
Mariella Ponti
2025	⑪ Escif
<i>Pan duro</i>
Confecció ceràmica
Domanises
2025	⑱ Escif en col·laboració amb Comunidad Palestina de València
<i>Proclamas</i>
2025
⑥ Majdi Fathi
<i>Ruinas colaterales #2</i>
2025	⑫ Lamia Ziadé
<i>My Great Arab</i>
<i>Melancholy</i>
2025	⑲ Shepard Fairey (feat. Belal Khaled)
<i>Can you hear us?</i>
2023
	⑬ Haitham Imad
<i>Ruinas colaterales #3</i>
2025	